

OBAVIJESTI

Kroz tjedan koji je pred nama posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 31. 07.	Sv. Ignacije Lojolski, prez.	u 7,30 i u 20,00 sati
Utorak 1. 08.	Sv. Alfons Marija de` Liguori, b.n.	u 7,30 i u 20,00 sati
Srijeda 2. 08.	Porcijunkula	u 7,30 i u 20,00 sati
Četvrtak 3. 08.	Bl. Augustin Kažotić, b.	u 7,30 i u 20,00 sati
Petak 4. 08.	Sv. Ivan Maria Vianney, sveć.	u 7,30 i u 20,00 sati
Subota 5. 08.	Posveta bazilike sv. Marije Velike	u 9,00 i u 20,00 sati
Nedjelja 6. 08.	Preobraženje Gospodinovo	u 7,30; 10,00; i u 20,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00** i u 20,00 sati.
- U utorak, će sv. ispovijed biti od 18,00 do 20,00 sati za porcijunkulski oprost.
- U srijedu je spomendan Gospa od Anđela u kojem se obavlja i porcijunkulski oprost.

Porcijunkula – potpuni oprost

U povodu blagdana Gospe od Anđela, koji se slavi 2. kolovoza, u svim franjevačkim i župnim crkvama diljem svijeta vjernici mogu dobiti porcijunkulski ili potpuni oprost od vremenitih kazni. Taj oprost vjernici mogu dobiti od 1. kolovoza u podne do 2. kolovoza u ponoć ako se ispovjede, pričeste, pohode franjevačku ili župnu crkvu, te izmole Vjeronanje, Oče naš i pomole se na nakanu Svetog Oca.

- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje Presvetom.
- U petak je prvi petak u mjesecu kolovozu stoga će prilika za sv. ispovijed biti od 19,00 sati do sv. mise.
- U subotu je jutarnja misa u 9,00 sati u kapeli sv. Josipa, a u 20,00 sati je nedjeljna misa na talijanskom jeziku.
- Tisak: Glas koncila, Živo vrelo i Radosna vijest.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su nedjeljom i blagdanom u 9,00 sati, ostale dane u 8,00 sati, jedino u subotu je u 19,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
www.zupa-bdm-losinj.hr; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

Župa Rodenja B.D.Marije

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: X

30. srpnja 2017.

Broj: 460

17. NEDJELJA KROZ GODINU

Današnja čitanja

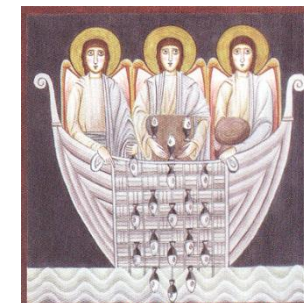
Prvo čitanje: 1Kr 3,5.7-12

Drugo čitanje: Rim 8,28-30

Evangelje: Mt 13,44-52

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu

"Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek ga pronade, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu." "Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem: pronade jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga." "Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more zahvati svakovrsne ribe. Kad se napuni, izvuku je na obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše izbace. Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih i baciti ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi." "Jeste li sve ovo razumjeli?" Odgovore mu: "Jesmo." A on će im: "Stoga svaki pismoznanac upućen u kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro."

Zrnje

Blago pronađeno „na njivi“, prispodobljeno Božjem kraljevstvu, govori o njegovoj blizini i skrivenosti. Ono je tu, „na našoj njivi“, među nama, neprimjetno. Otkriva ga se iznenada, usred svakodnevnih briga. Pojavljuje se pred nama neočekivano, kao nezasluzeni dar. No, otkriće blaga nije dostatno. Potrebno je „kupiti njivu. Ne može se biti dionikom Božjega kraljevstva bez da se u brigu za kraljevstvo ne uključi i ljude među kojima ono živi. Blago Kraljevstva daje vrijednost „mjestu“ gdje ga se živi i preobražava ljude s kojima je življeno.

Što točno znači slaviti misu na određenu nakanu?

Svaki pojedinac može zamoliti svećenika da slavi misu na određenu nakanu: iz zahvalnosti zbog nečega, za neku osobu (npr. za njezin rođendan) ili – kao što je najčešći slučaj – za pokoj duše preminuloga. Ne smijemo zaboraviti na beskonačnu milost darovanu našim dušama koja izvire iz misne žrtve. Papa Lav XIII. u

svojoj enciklici “Mirae caritatis” (1902.) na prekrasan način opisuje tu stvarnost i naglašava povezanost svih svetih na nebu sa svetom misom:

Milost međusobne ljubavi živih, osnažena i uvećana sakramentom euharistije, posebno snagom (misne) žrtve, povezuje nas s onima koji pripadaju zajednici svetih. Jer zajedništvo svetih je jednostavno... pružanje obostrane pomoći, iskupljenja, molitava i blagoslova među vjernima; onih koji su već u nebeskoj domovini, onih koji prolaze kroz vatru pročišćenja i onih koji se još nalaze na svom hodočašću na zemlji. Svi oni tvore jedan grad čija je glava Krist i čiji je životvorni princip ljubav. Vjera nas uči da iako se ta uzvišena žrtva može prinostiti samo Bogu, ona se također može slaviti u čast svetaca koji prebivaju u nebu s Bogom, koji ih je okrunio slavom, ne bi li zadobili njihov zagovor, te također prema apostolskoj tradiciji, oprali mrlje onoj braći koja su preminula u Gospodinu, no još trebaju proći put pročišćenja.

U enciklici “Ecclesia de Eucharistia” naš ljubljani pokojni sveti otac papa Ivan Pavao II. je naučavao:

Slaveći euharistijsku žrtvu, Crkva uzdiže svoju molitvu Bogu, milosrdnom Ocu, da svojoj djeci daruje puninu Duha Svetoga kako bi u Kristu postali jedno tijelo i jedan duh. Prinoseći ovu molitvu Ocu svjetla, od kojega dolazi ‘svaki dobar dar i svaki savršen poklon’ (Jak 1,17), Crkva vjeruje u njenu učinkovitost budući da je moli u zajedništvu s glavom i zaručnikom Kristom, koji molitvu zaručnice čini svojom, sjedinjujući je sa svojom otkupiteljskom žrtvom. (br. 43.)

Imajte na umu kako tradicija misnih nakana za druge, osobito za pokojne potječe iz vremena vrlo rane Crkve. Natpisi iz 2. stoljeća, otkriveni u rimskim katakombama, svjedoče o ovoj praksi: epitaf na grobnici Abericusa (180.), biskupa Hijeropolisa u Frigiji (područje današnje Turske), prosi za molitve za pokoj njegove duše. Tertulijan (200.) svjedoči kako je promatrao slavljenje godišnjice smrti supružnika kroz molitvu i prinos žrtve (sveta misa, op. a.): “Ona moli i traži okrepu za njegovu dušu te se nada njegovom društvu kada se dogodi prvo uskrsnuće; prinosi svoje žrtve povodom obilježavanje godišnjice njegova usnuća”

Hipolitovi Kanoni (235.) izravno spominju prinošenje molitvi za mrtve tijekom svete mise. Sveti Ćiril Jeruzalemski (386.) u jednoj od svojih brojnih kateheza, opisuje kako

se u misi sjećamo živih i mrtvih. On naglašava kako euharistija, žrtva našeg Gospodina, pomaže grešnicima, živima i pokojnima.

Sveti Ambrozije (397.) propovijeda: “Mi smo ih voljeli za vrijeme njihova života; nemojmo ih napustiti u njihovoj smrti, sve dok ih svojim molitvama ne dopratimo u Gospodnju kuću”. Sveti Ivan Krizostom (407.) je ustvrdio: “Pomozimo im i spominjimo ih se. Ako su Jobovi sinovi pročišćeni očinskom žrtvom, zašto bismo sumnjali da će naš prinos pokojnima donijeti utjehu? Ne oklijevajmo pomoći onima koji su preminuli i upravimo svoje molitve na njihovu nakanu.” Sveti Augustin (430.) se u svojim Ispovijestima prisjeća želje svoje majke (svete Monike) na njenoj smrtnoj postelji: “Molim te da zapamtiš jednu stvar, sjeti me sa na oltaru našega Gospodina kad god to možeš.” Sveti papa Grgur Veliki (604.) upozorava: “Ne oklijevajmo kako bismo pomogli onima koji su umrli i upravimo svoje molitve za njih.”

S obzirom na ovo poimanje, možemo dodati neke pojedinosti. Kada svećenik služi svetu misu on ima tri nakane.

Prva svećenikova nakana jest da misu služi pobožno i valjano prema uputama Crkve. Druga je da služi misu u zajedništvu s čitavom Crkvom i za dobro čitave Crkve. Treća se odnosi na služenje mise na određenu nakanu (intenciju) – poput pokoja duše pokojnika. Stoga, učinci mise ostvaruju određene milosti ili plodove.

Općeniti plodovi mise učinci su nad čitavom Crkvom – živima vjernima i sirotim dušama u čistilištu. Zbog toga se u misnom kanonu (euharistijskoj molitvi) posebno spominju kako živi, tako i pokojni.

Posebni ministerijalni plodovi mise primjenjuju se na pojedinačnu nakanu mise – to jest “za koga se misa prikazuje”.

Posebnu osobnu milost zadobiva svećenik koji djeluje u Kristovoj osobi prikazujući misu, kao i oni koji prisustvuju i sudjeluju u prinošenju misne žrtve.

Ti plodovi su u svojem opsegu i dosegu konačni zato što je svatko od nas konačan. Stoga, što se više svetih misa slavi, više se milosti udjeljuje. Primjerice, ako su sve ostale stvari jednake, slavljenjem 10 svetih misa za spasenje duše iz čistilišta zadobiva se deseterostruka milost jedne mise.

Misna nakana može biti određena različitim čimbenicima: Crkva može odrediti slavljenje posebne nakane – npr. svi su župnici dužni slaviti jednu nedjelju misu na nakanu svojih župljana (*pro populo*), živih i preminulih. Svećenik može u svetoj misi imati vlastitu nakanu u prinošenju mise, poput pokoja duše svojih roditelja. Konačno, pojedinac može zamoliti svećenika da služi misu na posebnu nakanu; obično se svećeniku daje određeni prilog, čime se u skladu s pravednošću stvara obveza koja se mora ispuniti.

Ne samo da porijeklo ove prakse nalazimo u ranoj Crkve već i jasno prepoznajemo njezinu važnost. Kada se susretnemo sa smrću nekog pojedinca, čak i osobe koja nije katolik, slavljenje mise na nakanu spasenja duše pokojnika i upravljanje molitve korisnije je i utješnije nego bilo koje drugo izražavanje sućuti ili buket cvijeća. Slavljenje mise na određenu nakanu, bilo da se radi o rođendan, godišnjici ili posebnoj potrebi je prikladan, plodonosan i hvalevrijedan čin.